

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Măcăineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

HOTĂRÂREA nr. 350
din data de 24.11.2010

Dosar nr.: 289/2010
Petiția nr.: 6304/05.08.2010
Petent: D. R. S.
Reclamat: Inspectoratul Teritorial de Muncă București
Obiect: Solicitarea unui punct de vedere referitor la condițiile de acordare ale unui spor de vechime, în condițiile legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, respectiv referitor la efectele discriminatorii ale acestei legi.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentilor

I.1.1. D. R. S., cu domiciliul în .

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Inspectoratul Teritorial de Muncă București, cu sediul în București, str. Radu Voda nr. 26-26A, sector 4

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

Prin plângerea adresată Consiliului, petentul solicită un punct de vedere în ceea ce privește condițiile de acordare ale unui spor de vechime în condițiile legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, respectiv referitor la efectele discriminatorii ale acestei legi.

III. Procedura de citare

3.1. Urmare petiției înregistrate cu nr. 6304/05.08.2010, formulată de către petent, în temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, părțile au fost invitate, prin adresele cu nr. 6815/31.08.2010 și 6816/31.08.2010, la sediul C.N.C.D pentru audieri. La audierile din data de 21.09.2010, părțile s-au prezentat.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. În memoriul său, înregistrat cu nr. **6304/05.08.2010**, petentul a solicitat CNCD-ului lămurirea unor aspecte legate de condițiile de acordare ale unui spor de vechime. Astfel, petentul susține că, în calitate de asociat unic al unei societăți comerciale a cotizat către Casa de Pensii a Municipiului București sumele prevăzute de legea nr. 19/2000 și că, urmare faptului că în anul 2009 a fost angajat cu contract individual de muncă, dorește să afle dacă i se cuvine sau nu plata unui spor de vechime. Petentul precizează că s-a adresat cu această problemă și M.M.F.P.S și ITM-ului. Urmare primirii răspunsului de la ITM, conform căruia activitatea desfășurată în calitate de asociat unic nu face parte din câmpul muncii, neconstituind vechime în muncă, petentul consideră că legea este interpretată în mod greșit în ceea ce privește acest aspect și că nu ar trebui discriminați cei care desfășoară activități astfel. Petentul susține astfel că cele două sintagme prezente în legislație, respectiv „stagiul de cotizare” și „vechime în muncă” sunt sinonime, amândouă trimitând la dreptul la pensie.

4.1.2. Petentul susține că răspunsul ITM - București semnat de dl director B și de consilierul juridic dna B. vorbește despre "activitatea în calitate de asociat unic" ca despre ceva în afara sferei muncii, care nu constituie vechime în munca și cu "relevantă doar pentru stabilirea stagiului de cotizare". Petentul consideră inadmisibil faptul că ITM - București face referire la Decretul nr. 92 / 1976 din care deduce că vechimea în muncă se "dovedește" cu carnetul de muncă. Dar carnet de muncă nu se mai tipăresc de ani buni, iar legislația actuală (Legea nr. 19/2000 în special) se referă numai la contracte și documente asimilabile contractului de muncă (adică exact Declarația de asigurat la care mă încadrez și eu). Astfel, petentul trage concluzia că ITM creează o barieră între purtătorii de carnet de muncă și "restul lumii".

4.1.3. Petentul își întemeiază petiția pe prevederile legii 19/2000 care la art. 5 alin. 1 și 2 prevede că asociații unici, administratorii, managerii sunt persoane ce sunt obligate a se asigura. Acest grup de întreprinzători sau liber-profesioniști este un grup care prestează activități economice. Articolul 5 din legea 19/2000 enumeră până la punctul (i) toate categoriile de persoane aflate la aceea oră în afara clasicului sistem angajat - angajator, toate fiind grupuri care prestează activități economice sau obștești.

4.1.4. Totodată, se menționează că articolul 5 alin. 2 precizează că "Se pot asigura în sistemul public, pe bază de contract de asigurare, în condițiile prezentei legi, și alte persoane care nu se regăsesc în situațiile prevăzute la alin. (1)", petentul considerând că aici s-ar putea integra cei care nu muncesc și își plătesc (sau li se plătesc) asigurările individual, din alte surse, subliniind faptul că legea are o prevedere și pentru nemuncă.

4.1.5. De asemenea, petentul invocă prevederile Codului Muncii care specifică la art. 61 alin. e faptul că **"în cazul în care salariatul îndeplinește condițiile de vârstă standard și stagiul de cotizare și nu a solicitat pensionarea în condițiile legii"** și la art. 194 paragraf 4 **"Pe perioada suspendării contractului individual de muncă în condițiile prevăzute la alin. (3), salariatul beneficiază de vechime la acel loc de muncă, această perioadă fiind considerată stagiul de cotizare în sistemul asigurărilor sociale de stat"**, confirmând astfel faptul că vechimea în munca și stagiul de cotizare sunt sinonime. Petentul susține că din interpretarea ad literam a art. 194 paragraf 4 rezultă că stagiul de cotizare include vechimea în muncă.

4.1.6. Prin adresa cu nr. 7854/05.10.2010, referitor la excepția de necompetență materială invocată din oficiu de către C.N.C.D., petentul a apreciat că petiția este prioritar de domeniul C.N.C.D. pentru că exista un grup social dezavantajat (asociați unici, persoane fizice autorizate, fermieri, alți liber-profesioniști), exista prevederi legale exprese care mandatează C.N.C.D. să rezolve aceste probleme, există o discriminare continuă, se crează un prejudiciu material imediat, iar discriminarea se datorează unei interpretări restrictive a unor texte de lege, atât Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale cât și Inspectoratul Teritorial de Muncă făcând o distincție acolo unde Legiuitorul nu a făcut.

4.1.7. Totodată, petentul consideră că Decizia Curții Constituționale nr. 997 / 2008 nu este relevantă în acest caz pentru că se referă explicit în dispozitiv la situația când "în măsura în care sunt interpretate se poate acorda Consiliului National pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative." Petentul susține că în speța sa nu a solicitat Consiliului nici să anuleze un act normativ, nici să refuze aplicarea unor acte normative și nici să le înlocuiască cu norme create altfel, ci a solicitat doar ca activitatea de agent economic privat, plătitor de contribuții la nivelul stabilit de lege, să fie privită identic cu activitatea unui "angajat cu carte de muncă" și să i se recunoască dreptul la sporul de vechime. Totodată, petentul susține că a solicitat ca prevederile din diferite acte normative (legea 19/2000, Codul Muncii, etc.) să fie interpretate pozitiv, complementar și în sens generator de efecte juridice.

4.1.8. De asemenea, petentul susține că nu contestă decât modul obtuz în care Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale precum și Inspectoratul Teritorial de Muncă interpretează aceste acte.

Susținerile Inspectoratului Teritorial de Muncă București

4.2.1. În timpul audierilor din data de 21.09.2010, reclamatul a solicitat C.N.C.D. admiterea excepției de necompetență invocată din oficiu de către Consiliu.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. **În fapt**, Colegiul Director reține că obiectul petiției vizează prevederile discriminatorii ale legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.

5.2. **În drept**, având în vedere prevederile legale, Colegiul Director apreciază că nu se poate pronunța pe texte de lege, aspect susținut și de **Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare prin care Curtea Constituțională:

„Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr.7604/99/2007 al Curții de Apel Iași – Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului National pentru

Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.”

5.3. Totodată, Colegiul Director reține că modul de stabilire prin lege a modului de calculare al pensiilor nu este o problemă ce poate fi apreciată din punctul de vedere al discriminării și care excede cadrului legal reglementat prin art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor și O.G. 137/2000, republicată.

5.4. De asemenea există organe reglementate de Constituție care au competență absolută de a analiza discriminarea instituită prin dispoziții legale (Curtea Constituțională, care în temeiul art.1 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale este unica autoritate de jurisdicție constituțională din România și care s-a pronunțat în mai multe rânduri în sensul constituționalității sau neconstituționalității unor prevederi legale, raportat la art. 16 din Constituție privind egalitatea în fața legii).

5.5. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate avea competența de a recomanda ori impune, sub sancțiune, adoptarea sau modificarea unui act normativ sau a unor dispoziții legale, nici de a interfera în competențele legislativului prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative, nici în competențele Curții Constituționale sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.(Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008).

5.6. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență materială a C.N.C.D. cu privire la obiectul petiției, invocată din oficiu de către Consiliu, în conformitate cu O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare ;

2. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii
Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

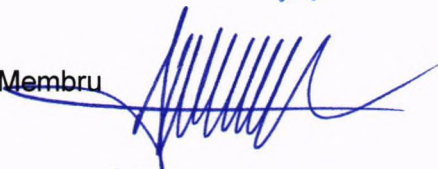

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

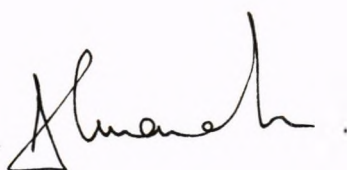
JURA Cristian - Membru

POP Ioana – Membru

VASILE Alexandru Vasile – Membru

VLAȘ Claudia - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

